

NOVA GENERACIÓ DE CATEQUISTES “LES CATEQUISTES JOVES”

És propi de la nostra Parròquia trobar, els diumenges al matí, molts nens i moltes nenes que participen en les activitats de la catequesis. Igualment, un cop iniciada la celebració eucarística, en petits grups, col·laboren com escolans amb el Mn, en les pregaries col·lectives, en la col·lecta, en la recitació del Parenostre, en l’oferiment de la PAU....I, en quantes ocasions se’ls hi demana la seva participació.

Aquesta realitat, donat que hi ha molt nens i moltes activitats, podria afavorir un cert enrenou organitzatiu, però tot al contrari, és converteix en un bonic “collage” ple de colors i de moviment. Un puzzle, que a l’hora i al moment en punt ,

acaba per encaixar.

No, no penseu que esdevé un fet sobrevingut o bé aleatori, és el resultat d’una tasca continuada i silenciosa que fan, setmana rere setmana, els catequistes i d’altres persones encarregades del bon funcionament de la tasca parroquial. Son rostres molt coneguts per els nens i les nenes que fan catequesis. També per els seus pares, per els seus padrins i familiars.

Fa ja un temps, podríem dir, que des de l’inici d’aquest curs parroquial, nous i joves rostres s’han afegit a aquestes boniques tasques. Son els de la Laia Teixidó Carulla, la Paula Ulier Bellmunt i el de la Paula Canyadell Fàbregas. A les quals volem presentar, en aquest full parroquial, a tota la Comunitat. **Son les Catequistes Joves.**

Però qui son aquestes **noves catequistes**?. Son unes noies molt joves, estudiants de l’ESO i de Batxillerat que per algun motiu, estan relacionades amb la vida parroquial; o bé viuen en la Partida, o han estat batejades a la Parròquia, o han fet la Primera Comunió en ella, o per motius diferents han aparegut a la parròquia de Montserrat i volen implicar-se en la tasca parroquial. La Paula Ulier ja fa dos anys que també participa en l’elaboració del format del “full parroquial.” Totes elles tenen com expectativa, el dedicar-se a professions en les que les relacions humanes siguin l’eix fonamental.

Però per què s'han incorporat, com a participants, en les tasques parroquials?. La resposta unànime i per aquest ordre, és; l'estima als nens, el treball en col·laboració i contribuir en la vida parroquial per aconseguir més participació i cohesió en totes les vessants

Porten relativament, poc temps, fen de catequistes. Però la seva implicació és altament positiva i enriquidora. Es troben satisfetes, contentes, en l'aventura iniciada i amb una gran il·lusió de cara a la seva continuïtat. Els agradaria ser referents per les seves amigues i companyes que es preparen per a la Confirmació. Així poc a poc, a totes elles, les conviden a participar en algunes activitats com son; els cants de la Missa, el recollir les aportacions

dels feligresos...etc. El cert és que ho fan amb molta cura i de bon grat . Tot el grup transmet; energia positiva, il·lusió, i un cert encant de joventut.

És bonic i enriquidor veure els seus progressos; en l'espontaneïtat, la seguretat, la creativitat i el domini de les situacions que desenvolupen cada diumenge. La referencia que tenen de les catequistes més veteranes és fonamental i l'aprenentatge que van adquirint, les ensenya a passar de la imitació a l'autoaprenentatge i a la suficiència. Ho

estan aconseguint molt ràpidament.

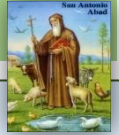
Els membres del Consell Parroquial us volem donar la benvinguda a l'enriquidora tasca de la Catequesis i a l'hora agrair-vos: la vostra implicació, el vostre compromís i dedicació.

Gràcies, moltes gràcies .....Paula, Laia i Paula...!!!

Lleida 28 de gener de 2018

CdA

Sant Antoni Abat

Les mascotes reben la benedició de Sant Antoni Abat

Com és tradició, a mitjans de gener molts pobles i comunitats d'arreu del territori celebren la festa de **Sant Antoni Abat**, una diada on es dóna tot el protagonisme als animals que celebren el seu patró.

Històricament s'ha associat **Sant Antoni** com el protector de les bèsties davant d'epidèmies i malefics i per això cada any tothom qui ho desitja pot portar a beneir la seva mascota.

Hi ha tradicions que no es poden perdre i la nostra parròquia va celebrar el passat diumenge la festa de Sant Antoni Abat. Van rebre la benedició de Mn. Manel Mercadé, tots dels animals de la gent que va portar les seves mascotes.

Un acte d'arrel religiosa però que ara se celebra de manera molt festiva, i sobretot per posar de relleu la companyia que fan i l'alegria que donen les mascotes als seus amos.

QUARESMA

QUARESMA (Inici d'aquesta amb el dimecres de cendra el **14 de febrer**)

La quaresma (del llatí quadragesima, o el "quarantè" dia abans de Pasqua) és el període de quaranta dies d'abans de Pasqua que el calendari litúrgic cristià assenyala per a preparar-se per a la Setmana Santa. Comença el dimecres de Cendra i acaba el diumenge de Pasqua.

L'objectiu de la quaresma és establir un període de reflexió i penitència en què els cristians tinguin temps de preparar-se per la celebració de pasqua. Tradicionalment també es practica dejuni i abstinència.

Això és el que en diu el catecisme: "Els temps i els dies de penitència en el curs de l'any litúrgic (el temps de quaresma, cada divendres en memòria de la mort del Senyor) són moments forts de la pràctica penitencial de l'Església. Aquests temps són especialment apropiats per als exercicis espirituals, les litúrgies penitencials, els pelegrinatges en senyal de penitència, les privacions voluntàries com el dejuni i l'almoïna, el repartiment fraternal (obres caritatives i misioneres)."

En terres catalanes la Quaresma es representa gràficament per mitjà d'una dona vella amb un bacallà a la mà i set cames, símbol de les set setmanes que va perdent a mesura que s'acosta el final del temps quaresmal.

La Vella Quaresma

Dos braços i set cames
nas gros, peus petits
la Vella Quaresma
ja torna a ser aquí.
Amb unes ulleres,
amb un bacallà,
cada setmana
una cama perdrà.

Ha passat Nadal i Any Nou i, pensant amb el que hem deixat a Lleida, sentim que no podem permetre que passin mes dies sense enviar-vos la nostra felicitació per aquestes festes. També per dir-vos que pensem sovint amb tots vosaltres i reconeixem que trovem a faltar el paper de col·laboradors que varem assolir a la Parròquia. Aquí a Terrassa anem a la Parròquia de L'Espiri't Sant que també es la Catedral de la Ciutat. Encara no hem fet el pas d'oferir-nos en allò que pugem ser útils a la Comunitat, però ho farem.

Mentre pensàvem en preparar una col·laboració al full parroquial (tal com va suggerir Manel) varem rebre la tarja de Nadal de la Meva germana. Ella es una persona boníssima i de les que fan realitat al servei al proïsme sense febleses i amb constància. Ens ha agradat el tema i, sense més us l'enviem per si el trobeu adient. Mes endavant ja prepararem quelcom de la nostra collita, segur que no serà tan inspirat com el de la Dolors.

MAGNIFICAT – MAGNIFICATS

L'últim diumenge d'Advent varem recordar l'Anunciació de l'Àngel a la Verge Maria i varem recordar el cant del Magnificat que coneixem. Paraules de la Verge Maria en lloança a Deu.

*“La meva ànima magnifica al Senyor,
i el meu esperit celebra el Deu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa
Perquè el Tot Poderós obra en mi meravelles
i el seu nom es Sant,
i l'amor que te als que creuen en Ell
s'estén de generació en generació”*

Ens agrada, reflexionem sobre ell i ens emocionem.

En l'evangeli de Sant Lluc (4.16) trobem, en els primers versets el paràgraf següent. Es el Magnificat en paraules de Jesús, pot ser més desconegut per nosaltres però ple d'inspiració, diu així:

“L'Esperit del Senyor es sobre meu perquè Ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar el missatge joiós als desventurats, ha anunciar als captius la llibertat i als cecs el recobrament de la vista; a posar en llibertat els oprimits i proclamar un any de gracia del Senyor...”

Com Jesús crec que, per la gracia del Baptisme , hem estat cridats no tan sols a seguir-lo sinó fins i tot a col·laborar en l'extensió del seu Regne, a evangelitzar amb la paraula, estant aquesta sempre d'acord amb la nostra vida i amb la de Crist. Fent sempre el bé, fent en tot moment la voluntat del Pare.

“ El Meu aliment es el de fer la voluntat del Pare”.

Crec que , encara que no ens considerem mereixedors, hem caigut en gràcia davant de Deu, perquè per Deu res es impossible.

Per això ens trobem molt identificats, sens dubte, amb Sant Pau que ens manifesta en la seva 1ª carta a Timoteu (1 – 12) la seva acció de gracia a Deu per tot el que ha fet en Ell. Es el Magnificat d'un convers y es així on ens veiem mes identificats com a homes y dones, també, en camí de conversió. Diu San Pau:

“Dono gracias a qui mà fet fort, al Crist Jesús, Senyor nostre perquè m'ha considerat digne de confiança en cridar-me a servir-lo; a mi que abans era un blasfem, un perseguidor i un ultratjador. Però vaig ser compadit, perquè obrava per ignorància quan no tenia la Fe y la Gracia de Nostre Senyor. Amb la Fe y la Caritat que es on el Crist Jesús ha estat extraordinàriament abundant en mi.... Al Rei dels segles, al Deu únic, immortal, invisible ¡Honor i Gloria pels segles dels segles. Amén”!

¡ Que tots els cristians i tants homes i dones de bona voluntat, sapiguem entendre com Deu a fet en nosaltres meravelles i que, malgrat la nostra debilitat i feblese d'homes i dones pecadors, sapiguem correspondre tornant el nostre Magnificat per tant d'Amor y tanta Misericòrdia con ha tingut amb nosaltres!.

Rebeu una salutació i abraçada de

Vicente i Teresa

El raçó dels més menuts

Pregar amb l'Oïda: saber escoltar

Quan un nen/a escolta un relat bíblic, quotidiana, fantàstic i important no només integra les paraules, també integra una estructura mental, una organització gramatical i sintàctica; creix també en tant que ésser espiritual. L'escolta activa la narració, cautiva la seva atenció, amb facilitat es traspassa al món on el relat es situa, molt més que nosaltres els adults.

Llegir als nens/es es un exercici educatiu valuós. Es de petit que ell/a no possa límits i accepta sense problemes la ficció i la realitat. Em de conèixer al Senyor, tal i com feien els apostols escoltem nosaltres també al Senyor. Ell els va cridar i es va sentar amb ells. Els nens i nenes poden escoltar de nosaltres les mateixes coses que Ell els deia. Per això dediquem-los un moment tots els dies i llegim-los la Paraula de Déu i que aprenguin a guardar-la disn seu.

En aquest sentit tots els exercicis que ajudin a entrar en contacte amb el nostre propi cos, amb les nostres sensacions, sense rebutjar-les ni raonar sobre elles, serveixen per preparar i predisposar el camí de la pregària.

Una bona manera de pregar es escoltant tot allò que ens envolta de l'entorn i de les persones amigues, conegudes i desconegudes.

Resar es posar-se a l'escolta, romandre disponible, atent. A resar n'aprenem resant i per això cal primer escoltar.

CONFERÈNCIA A L'IREL A CÀRREC DE RAMON REIG

EL COS EN L'ÉSSER HUMÀ
CICLE DE CONFERÈNCIES
2017/2018

"COS I ART"
a càrrec de
Ramon M. Reig
Arquitecte

15 de febrer de 2018
19.30 h

Aula Magna IEI
Plaça de la Catedral, s/n
LLEIDA

ENTRADA LLIURE

IREL INSTITUT D'ESTUDIS RELIGIOSOS I CULTURALS DE LLEIDA - IREL
IEI 75 ANIVERSARI
Diputació de Lleida
FJM FUNDACIÓ JOAN MARAGALL CRISTIANISME I CULTURA
Universitat de Lleida